

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2025-62077 van:

De heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Waagkant, onderdeel van GGzE, thans verblijvend op de afdeling Longcare van De Woenselse Poort, onderdeel van GGzE, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie ontving op 12 december 2025 een klaagschrift, gedateerd op 11 december 2025, van de heer XXXX, hierna te noemen klager.

De klacht richt zich volgens het klaagschrift tegen het toepassen van verplichte zorg in de vorm van separatie waarbij klager een knieblessure heeft opgelopen.

Klager heeft zich laten bijstaan door patiëntenvertrouwenspersoon (hierna: PVP) mevrouw XXXX.

De klachtencommissie ontving op 19 december 2025 een verweerschrift van mevrouw XXXX, wegens afwezigheid van de regiebehandelaar van klager ten tijde van de beklagde gebeurtenissen mevrouw XXXX (hierna: verweersters). Het verweerschrift is gedateerd op dezelfde datum. Als bijlagen ontving de klachtencommissie: bevestiging intrekking verlofmachtiging d.d. 15 augustus 2025, rapport intrekking verlof van De Woenselse Poort d.d. 14 augustus 2025, dagrapportages van 11 augustus 2025 tot en met 19 augustus 2025, een aanzeggingsformulier art. 9.9. Wet voor de verplichte zorg in de GGZ (hierna: Wvggz) d.d. 15 augustus 2025. Op 22 december 2025 ontving de klachtencommissie een toelichting van de PVP.

Op voorstel van de verweersters van de instelling heeft de klachtencommissie op 22 december 2025 ingestemd met een schriftelijke afhandeling van de klacht. Klager en PVP zijn hiermee (schriftelijk) akkoord gegaan op dezelfde dag.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich tegen:

- de beslissing van 15 augustus 2025 tot separatie gedurende drie dagen waarbij klager een knieblessure heeft opgelopen.

3. Standpunt van klager

Klager is het niet eens met de separatie gedurende drie dagen, en de beperking van de bewegingsvrijheid daaromtrent. Dit gebeurde toen hij werd overgebracht van de ene locatie bij GGzE waar hij verbleef (Waagkant) naar een andere locatie van GGzE (Longcare) met een hoger beveiligingsniveau (niveau 3) op 15 augustus 2025.

Daarnaast laat klager weten dat hij sindsdien pijn ervaart in zijn knie vanwege de manier waarop tijdens de separatie, op enig moment, met hem is omgegaan: klager moest met beide benen (ieder been apart) in een spalk.

Hij is toen achterover op het bed getrokken zodat hij kon worden uitgetrokken. Daarbij werd aan zijn enkels getrokken terwijl zijn benen nog in de spalk zaten. Hier ondervindt klager nog steeds last van. Hij heeft “pijnlijke knikken” in zijn knie waardoor hij houterig loopt, aldus klager. Ook kan klager zijn benen niet meer goed belasten vanwege de pijnscheuten die hij ervaart. Tijdens het oplopen van de knieblesure op 15 augustus 2025 heeft klager, tijdens het “hardhandige uitkleden” terwijl hij in de spalk zat, aangegeven dat hij last van zijn knie had, aldus klager.

Klager verzoekt de klachtencommissie om de klacht gegrond te verklaren. Hij verzoekt daarnaast om aan hem een schadevergoeding toe te kennen. De schadevergoeding wil klager ontvangen omdat hij vindt dat hij hierin onterecht hard is gestraft. Er was geen enkele reden om hem van Waagkant, niveau 2, over te plaatsen naar Longcare, met beveiligingsniveau 3 en een zwaarder regime, aldus klager. Door deze overplaatsing heeft hij veel verloren, waaronder mijn transmuraal verlof. Daarom wenst hij een schadevergoeding te ontvangen voor de wijze waarop deze gang van zaken is verlopen.

4. Standpunt van verweersters

Verweersters menen dat klager terecht is overgeplaatst naar zijn huidige afdeling. De klacht is voor wat betreft overplaatsing en verlof bovendien niet ter beoordeling aan de klachtencommissie omdat het geen verplichte zorg betreft.

Voor wat betreft de inhoud van de klacht die ter beoordeling van de klachtencommissie is, te weten: separatie, zijn verweersters het eens met klager dat hij gedurende de drie dagen durende separatie, vanaf 15 augustus 2025, op onrechtmatige wijze is beperkt in zijn bewegingsvrijheid. Dit heeft volgens verweersters te maken met het verkeerde aanzeggingsformulier. In eerste instantie was een art. 9.9 met een kamerprogramma abusievelijk uitgereikt aan klager. Een ander formulier had uitgereikt moeten worden, namelijk: aanzeggingsformulier art. 9.6 Wvvgz dat betrekking heeft op insluiting. Ondanks dat klager op het klachtrecht is gewezen in het kader van het verkeerde formulier, kunnen verweersters zich voorstellen dat dit tot onduidelijkheid heeft geleid bij klager.

Klager is volgens verweersters in de separeerruimte geplaatst op 15 augustus jongstleden om met hem in contact te komen en omdat geen andere (reguliere) ruimte beschikbaar was. Klager is op die dag door een psychiater gezien die oordeelde dat klager op basis van samenwerking in een “mobilisatieprogramma” diende te worden geplaatst. Vanwege het ontbreken van een separeerindicatie bleek het niet nodig om in het weekend de situatie van klager te beoordelen. In het weekend dat volgde zijn de vrijheden (mobilisaties) van klager uitgebreid. Op maandag 18 augustus jongstleden is de separatie beëindigd en is klager geplaatst in een reguliere kamer op de afdeling Longcare zonder verdere verplichte zorg.

Verweersters verzoeken de klachtencommissie om de klacht over de overplaatsing en het verlof niet-ontvankelijk te verklaren. Verweersters verzoeken de klachtencommissie voor wat betreft de separatie van drie dagen en de manier waarop klager is behandeld waardoor hij een knieblesure opliep, formeel gezien (op grond van het abusievelijk foutief uitgereikte formulier) gegrond te verklaren en de klacht schriftelijk af te handelen.

5. Bevoegdheid van de klachtencommissie

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat de maatregel terbeschikkingstelling met dwangverpleging is opgelegd aan klager op 13 november 2019. De expiratiedatum van deze maatregel is 13 november 2026. In dat kader verblijft klager in de instelling en is op hem de Wvvgz van toepassing.

Klager klaagt over de beslissing tot separeren op grond van artikel 9:6 Wvvgz.

Op grond van artikel 10:3 onder u Wvvgz kan klager over deze beslissing een klacht indienen bij de klachtencommissie.

De klachtencommissie acht zich bevoegd om deze klacht van klager te beoordelen.

6. De beoordeling van de klachten

Op grond van art. 9.6 lid 1 Wvvgz kan behandeling (in casu insluiting) plaatsvinden op andere basis dan a) overeenstemming waartoe overleg over het zorgplan heeft geleid en b) met instemming, lees: zonder verzet, van cliënt:

- a. voor zover aannemelijk is dat zonder die behandeling het ernstig nadeel dat de psychische stoornis van betrokkene doet veroorzaken niet binnen een redelijke termijn kan worden weggenomen, of
 - b. voor zover dit volstrekt noodzakelijk is om het ernstig nadeel dat de psychische stoornis van betrokkene binnen een accommodatie doet veroorzaken, af te wenden.
- Behandeling overeenkomstig het eerste lid vindt plaats krachtens een schriftelijke en gemotiveerde beslissing van de zorgverantwoordelijke.
 - Artikel 8.9 Wvvgz is van overeenkomstige toepassing op de behandeling.
 - Bij een behandeling als bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, wordt in de beslissing, bedoeld in het tweede lid, vermeld voor welke termijn zij geldt. De termijn is zo kort mogelijk maar niet langer dan drie maanden, gerekend vanaf de dag waarop de beslissing tot stand komt.
 - Indien binnen zes maanden na afloop van de termijn, bedoeld in het vierde lid, voortzetting van de behandeling of opnieuw een behandeling overeenkomstig het eerste lid, onderdeel a, nodig is, geschiedt dit slechts krachtens een schriftelijke beslissing van de geneesheer-directeur. De geneesheer-directeur geeft in zijn beslissing aan waarom van een behandeling alsnog het beoogde effect wordt verwacht. Op zodanige beslissingen is het vierde lid, tweede volzin, van toepassing.
 - Bij algemene maatregel van bestuur kunnen middelen of maatregelen worden aangewezen die niet mogen worden toegepast bij een behandeling als bedoeld in het eerste lid. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen voorts ten aanzien van daarbij aangegeven middelen of maatregelen regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop tot toepassing daarvan moet worden besloten.
 - De geneesheer-directeur stelt de vertegenwoordiger en de advocaat zo spoedig mogelijk schriftelijk op de hoogte van een behandeling als bedoeld in het eerste lid en van de voortzetting van de behandeling, bedoeld in het vijfde lid, en stelt hen schriftelijk in kennis van de klachtwaardigheid van de beslissing en de mogelijkheid van advies en bijstand door de patiëntenvertrouwenspersoon en familievertrouwenspersoon.

De klachtencommissie dient te beoordelen of de beperking die aan klager is opgelegd rechtmatig is.

- De klachtencommissie overweegt ten aanzien van de klacht met betrekking tot het verlof het volgende.

De verlofregels zijn, zoals in het verweer door de instelling wordt aangegeven, inderdaad niet ter beoordeling van de klachtencommissie. Dit onderdeel van de klacht moet daarom niet-ontvankelijk worden verklaard.

- De klachtencommissie oordeelt met betrekking tot de klacht over het separeren als volgt.

Het is voor de klachtencommissie duidelijk gemaakt dat de beklaagde separatie op 15, 16 en 17 augustus jongstleden onrechtmatig was.

Ten eerste overweegt de klachtencommissie dat geen redenen zijn aangetoond om klager te separeren alleen om na intrekking van het verlof vervolgens met hem tot nadere afspraken te komen. De opnemend psychiater geeft aan dat een indicatie voor separatie niet bestond op 15 augustus 2025.

Ten tweede is het voor de klachtencommissie uit de aangeleverde verweerstukken niet helder geworden waarom dat niet gekund had vanuit een reguliere kamer (ook al was deze wellicht feitelijk niet beschikbaar). Uit niets blijkt dat gezocht is naar alternatieven, zoals bijvoorbeeld een andere woongroep waar wellicht wel een kamer beschikbaar was of 'open' separeer met alleen bepaalde momenten, of alleen 's nachts, in de separeer. Klager heeft in de optiek van de klachtencommissie pech gehad dat het weekend overbrugd moest worden, waardoor het beleid dat voor het weekend was ingezet niet is aangepast.

Verder kan de klachtencommissie weliswaar begrijpen dat terughoudend is omgegaan met vrijheden, gezien de forse escalaties bij GGZ Centraal, waardoor klager op 15 augustus jongstleden is overgeplaatst naar de afdeling Longcare, met een hoger beveiligingsniveau, maar dat doet aan het voorgaande niet af.

Het bovenstaande in aanmerking nemende, betwijfelt de klachtencommissie of de op 15 augustus 2025 ingezette separate -indien al rechtmatig- ook doelmatig was. Het gedurende drie dagen separeren was niet effectief alleen al om de enkele reden dat de opnemend psychiater geoordeeld heeft dat geen separeerindicatie bestond. Het staat ook niet in verhouding tot het doel, om klager over te plaatsen naar de afdeling Longcare, waardoor de maatregel niet proportioneel is volgens de klachtencommissie. Verder wordt de maatregel om te separeren door de klachtencommissie niet subsidiair geacht omdat de separatie niet het minst ingrijpende middel is dat kon worden ingezet voor deze verplichte zorg aangezien alternatieven bestonden.

De veiligheid van personen en goederen op de afdeling was eveneens geen overweging die redelijkerwijs standhoudt.

- De klachtencommissie overweegt ten aanzien van de opgelopen knieblesure van klager het volgende.

Klager geeft aan nog steeds last te hebben van zijn benen en enkels, naar aanleiding van het verzet dat hij heeft getoond tijdens de separatie bij de start van de overplaatsing. Klagers knieblesure valt te betreuren omdat dit heeft plaatsgevonden terwijl klager in zorg is op het hoogste beveiligingsniveau, waarbij voortdurend gestreefd wordt naar de meest optimale zorg.

Naar aanleiding van het voorstel van de instelling in het verweerschrift om de klachten schriftelijk af te handelen, waar klager via zijn PVP mee akkoord is gegaan, heeft de klachtencommissie ingestemd met het afzien van de mondelinge behandeling.

Naar aanleiding van het voorstel van de instelling in het verweerschrift om de klachten formeel gegrond te verklaren, oordeelt de klachtencommissie afwijkend. Al het bovenstaande overziend oordeelt de klachtencommissie dat de klacht zowel formeel als materieel **gegrond wordt verklaard**.

7. Beslissing

De klachtencommissie verklaart de klacht, gericht tegen:

- de separatie van 15, 16 en 17 augustus 2025 waarbij klager een knieblesure heeft opgelopen

GEGROND

8. Schadevergoeding

Nu de klachtencommissie de klacht gegrond heeft verklaard, kent de klachtencommissie klager een schadevergoeding toe. De klachtencommissie nodigt de klager uit om een onderbouwing voor de schadevergoeding binnen 14 dagen aan te leveren, waarna de instelling, eveneens binnen 14 dagen, zal reageren. Tenslotte neemt de klachtencommissie een beslissing aangaande de verzochte schadevergoeding.

.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 24 december 2025 door de klachtencommissie, bestaande uit de heer XXXX, voorzitter, en de leden de heer XXXX en de heer drs. XXXX, psychiater, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.